Dosarul nr. 3-2934/2025
2-25170152-12-3-05122025-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 05.12.2026 reclamantul *****, prin intermediul avocatului Alexandru Cebanaș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, prin decizia nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025 a Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost respins accesul la o nouă procedură de azil lui *****. Decizia a fost comunicată reclamantului la 05.11.2025, fiind indicat termenul de contestare de 30 de zile, respectiv pînă la data de 05.12.2025 inclusiv.

Menționează reclamantul că, s-a născut la data de *****, în orașul *****, Nigeria, este cetățean al Republicii Federale Nigeria, de naționalitate nigeriană și de religie creștină. În vederea confirmării identității sale, solicitantul de azil a prezentat Direcției azil și apatridie (în continuare – Direcția) copia pașaportului național seria *****, eliberat la data de 28.06.2023 și valabil până la 27.06.2028.

Relatează că, în cadrul primei cereri de azil depuse la 02.10.2024 și în urma efectuării interviului, solicitantul a declarat că, în luna august 2024, în timp ce se afla pe stradă, în satul natal *****, împreună cu tatăl său, fratele și alte persoane din localitate, în apropierea lor a oprit un autocar din care au coborât persoane înarmate. Acestea au început să tragă la întâmplare în direcția grupului, ucigând aproximativ 7–8 persoane, printre care și fratele solicitantului. ***** și tatăl său au reușit să fugă de la locul incidentului, solicitantul deplasându-se în orașul Lagos, iar tatăl acestuia într-o direcție necunoscută, solicitantul menționând că nici până în prezent nu cunoaște locul aflării tatălui său. Ulterior, în timp ce se ascundea în orașul Lagos, solicitantul a fost informat de către niște prieteni că este căutat de persoane din grupul care ar fi comis atacul. În aceste circumstanțe, prin intermediul unor cunoscuți, a găsit o persoană care, în schimbul

sumei de 2000 de euro, l-a ajutat să obțină viză pentru Republica Moldova, sub pretextul participării la o competiție de armwrestling. Ajungând în Republica Moldova, acesta nu a participat la nicio competiție sportivă. A declarat că a încercat să depună cerere de azil, însă nu a reușit, motiv pentru care, prin intermediul unui conațional, a obținut un pașaport fals, pretins a fi emis de autoritățile spaniole. Cu acest document a încercat să părăsească teritoriul Republicii Moldova spre Uniunea Europeană, însă la frontiera de stat, pe sensul de ieșire, s-a constatat că pașaportul era fals, fiind reținut pentru 72 de ore. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova solicitantul a declarat, că în Nigeria nu dorește să se întoarcă, deoarece viața sa ar fi în pericol și dorește să rămână în Republica Moldova pentru a începe o viață nouă.

La data de 17.12.2024, în urma analizei motivelor invocate de solicitantul de azil, în privința dlui ***** a fost emisă decizia nr. 7864/24/DAA, prin care s-a dispus respingerea cererii de azil.

Indică faptul că decizia menționată a fost contestată în instanța de fond, iar prin hotărârea din 07.02.2025 acțiunea depusă de solicitant a fost admisă parțial, fiind obligat Inspectoratul General pentru Migrație să supună reexaminării cererea de azil depusă de acesta. Hotărârea respectivă a fost menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 01.04.2025.

În consecință, cererea de azil înaintată de ***** a fost supusă unei reexaminări suplimentare, fiind realizate și interviuri adiționale cu solicitantul. În cadrul acestora, solicitantul a invocat aceleași motive, menționând că solicită azil deoarece viața sa ar fi în pericol, fratele său a fost ucis, iar el se teme că persoanele care au comis acea faptă ar putea veni și după el. Totodată, acesta a declarat că dorește să înceapă o viață nouă.

Ca urmare a analizei motivelor invocate de solicitantul de azil, în privința lui ***** a fost emisă decizia nr. 1227/25/DAA din 20.05.2025 privind respingerea cererii de azil. Decizia respectivă a fost contestată în instanța de fond, însă prin hotărârea din 27.06.2025 aceasta a fost menținută. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Centru din 21.08.2025, hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă.

La data de 23.10.2025 reclamantul s-a adresat Direcției regionale Centru a IGM cu o nouă cerere de azil, drept motiv invocând temerea revenirii în țara de origine deoarece, riscă să fie ucis de către membrii grupării ”Boko Haram”. Grupare care comite uciderii în rândul creștinelor preoților, un genocid total împotriva creștinilor din Nigeria. Totodată, membrii grupării răpesc persoane și guvernul nu întreprinde careva măsuri împotriva acestei grupări. Dânsul a menționat că în țara de origine nu se simte în siguranță. Localnicii sunt lăsați în voia Domnului. Grupul dat atacă bazele militare și ucid soldații pentru acapararea muniților. Alte careva motive străinul nu a invocat.

Reclamantul consideră că interviul desfășurat în fața Direcției azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație nu a fost realizat într-o manieră suficient de complexă, fără oferirea posibilității de a prezenta toate detaliile relevante și fără depunerea tuturor diligențelor necesare din partea autorității pentru elucidarea completă a circumstanțelor cazului. Totodată, acesta susține că nu i-a fost oferită oportunitatea de a prezenta toate probele în susținerea cererii sale, iar pârâtul ar fi apreciat în mod tendențios argumentele și probele prezentate de reclamant, fără a le combate prin contraprobe sau contraargumente plauzibile.

Atrage atenția asupra faptului că, în urma analizei motivelor invocate de către *****, în detrimentul solicitantului au fost reținute următoarele aspecte: motivele invocate în noua cerere de azil au fost deja examinate în cadrul procedurii anterioare de azil; iar chiar dacă solicitantul consideră că dispune de motive noi, acesta a avut posibilitatea să le prezinte în orice etapă a examinării judiciare a cauzei, și nu după pronunțarea unei decizii definitive.

În continuare a menționat că, potrivit pct. 51 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că nu există o definiție universală acceptată a „persecuției", iar diferitele tentative de a formula o astfel de definiție au avut un succes limitat. Din Articolul 33 al Convenției din 1951, se poate deduce că o amenințare a vieții sau a libertății pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuție. Alte violări grave ale drepturile omului din aceleași motive - vor constitui, de asemenea, persecuție.

Totodată, indică că potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că „statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau a cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are" la baza definiției date, rezultă că solicitantul de azil nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în localitatea sa natală, precum și nu are nici un motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat și a relatat informații destul de neclare. Se poate de presupus în general, o persoană nu si-ar abandona casa si tara decât constrânsă de motive imperioase, situațiile în care ca o face în căutarea aventurii sau pur și simplu ca să vadă lumea. Pot exista multe motive de constrângere care sunt imperioase și care pot fi înțelese, dar numai un motiv a fost desemnat drept criteriu al calității de refugiat. Expresia "în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată" - pentru motivele menționate în definiție, prin indicarea unor motive specifice - face în mod automat ca toate celelalte motive de a se refugia să devină irelevante pentru definiție. Aceasta exclude deci persoanele care sunt victime ale foametei sau ale dezastrelor naturale, cu excepția cazului când ele au totodată temeri bine întemeiate de a fi persecutate pentru unul din motivele prevăzute. Oricum, astfel de alte motive nu pot fi în totalitate relevante în procesul de determinare a statutului de refugiat, din moment ce toate consecințele trebuie luate în considerație pentru o înțelegere corectă a cazului solicitantului.

În acest context, face referire la DIRECTIVA 2011/95/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 13 decembrie 2011.

Totodată, accentuează faptul, că aserțiunea străinului privind conflictul militar din țara de origine a fost deja analizată, în rezultatul căreia a fost emisă Decizia Curții de Apel Centru din 21.08.2025, care ulterior a devenit definitivă și irevocabilă.

Astfel, conchide că nu sunt îndeplinite prevederile art.78 alin.(2) lit.a) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Notează că, în urma analizei surselor de informații publice, inclusiv a raportului Freedom House – „Freedom in the World 2024: Nigeria"(https://www.ecoi.net/en/document/2105060.html), s-a constatat că, în prezent, pe teritoriul Nigeriei nu se desfășoară un conflict armat internațional sau intern care ar justifica aplicarea prevederilor legale corespunzătoare. Drept concluzie, poate fi apreciat faptul că situația din țara de origine a străinului nu prezintă un pericol atît pentru viața cît pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Luînd în considerare informația din țara de origine a solicitantului de azil, s-a apreciat că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar

înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.

Prin urmare, s-a apreciat că cererea domnului ***** nu întrunește condițiile pentru accesul la o nouă procedură de azil în Republica Moldova și s-a propus respingerea accesului la o nouă procedură de azil.

Menționează partea reclamantă că nu este de acord cu Decizia nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025, emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, considerând că aceasta este insuficient motivată și susceptibilă de anulare, întrucât ar fi nelegală în fond și emisă cu încălcarea prevederilor Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

Subliniază că fiecare cerere de azil trebuie examinată în mod individual, separat și complex, prin evaluarea particulară a riscurilor invocate de solicitantul de azil. În cauza de față, se susține că nu ar fi fost realizată o veritabilă individualizare a circumstanțelor și nici o verificare minuțioasă a tuturor riscurilor reale la care ar putea fi supus solicitantul în cazul reîntoarcerii în Nigeria. Totodată, se invocă faptul că, în procesul de examinare a cererii, ar fi fost comise abateri grave de la rigorile prevăzute de Legea privind azilul.

Totodată, s-a constatat în mod eronat neîntrunirea condițiilor prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, precum și a celor prevăzute la alin. (2) lit. b), care stipulează necesitatea existenței unor schimbări ce ar putea pune în pericol viața și libertatea solicitantului în țara sa de origine. În acest sens, invocă faptul că nu a fost prezentat niciun raport nou sau vreo sursă actualizată care să confirme că situația din țara de origine ar fi rămas neschimbată, în sensul că anterior ar fi fost sigură și că, în prezent, continuă să nu existe riscuri pentru solicitant în cazul reîntoarcerii în statul de origine. De asemenea, nu a fost analizate sau combătute în mod corespunzător riscurile invocate de reclamant la etapa interviului. Reclamantul menționează că, la rubrica „Declarațiile solicitantului”, pârâtul a reținut motive și temeiuri noi față de cele prezentate în prima cerere de azil, însă Direcția Azil și Apatridie a IGM nu a depus niciun efort pentru a face o diferențiere clară între motivele expuse în prima cerere și cele invocate în cea de-a doua cerere de azil.

Astfel, indică faptul că cererea de zil depusă de reclamant nu a fost examinată complex și obiectiv, dar cererea a fost tratată ca fiind una abuzivă și a fost examinată prin a nu da acces la o nouă procedură de azil, în cadrul Direcției Azil și Apatridie a IGM, respectiv nu putem vorbi de o decizie imparțială și obiectivă emisă pe marginea cererii de azil depuse de reclamantul ***** or au fost încălcate toate principiile și rigorile referitor la examinarea unei cereri de azil.

Totodată, reclamantul menționează faptul că Direcția Azil și Apatridie a IGM nu a examinat în mod efectiv cererea sa de azil, ci s-a bazat exclusiv pe informațiile furnizate de SIS referitoare la solicitant. Pe baza acestor informații au fost evaluate riscurile și emisă decizia, deși procedura de examinare a unei cereri de azil este una complexă, care presupune o analiză multiaspectuală și aprofundată a tuturor circumstanțelor cauzei.

Concluzionează că, prin decizia contestată, lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 din Legea nr. 270, cât și fundamentarea evaluării autorităților competente „pe baza evenimentelor care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele desfășurate ulterior părăsirii acesteia”, prevăzută ca obligatorie de art. 48 din aceeași lege.

Astfel, în decizie se susține că, în momentul părăsirii teritoriului Nigeriei, nu existau riscuri, însă acest argument este vag și lipsit de temeinicie, întrucât situația efectivă descrisă de reclamant diferă semnificativ de cea consemnată la rubrica „Declarațiile solicitantului de azil”.

A specificat că, Direcția Azil și Apatridie a IGM nu a răspuns în mod corespunzător la multiplele argumente și probe prezentate de reclamant. Totodată, remarcă faptul că, la etapa interviului, Direcția nu a analizat și nu a contracarat riscurile invocate de solicitant prin prisma tuturor elementelor relevante.

Relevă că, în noua cerere de azil depusă la 23.10.2025, ***** a invocat un risc nou, care nu a fost menționat în prima cerere. Astfel, solicitantul a declarat că se teme de revenirea în Nigeria deoarece există riscul de a fi ucis de membrii grupării „Boko Haram", organizație care comite omucideri în rândul creștinilor și preoților și desfășoară acte de violență sistematică împotriva comunității creștine. Totodată, solicitantul a menționat că această grupare răpește persoane, iar autoritățile statului nu întreprind măsuri eficiente pentru a o combate. În acest context, subliniază că nu se simte în siguranță în țara sa de origine, întrucât populația locală este lăsată fără protecție, iar gruparea atacă inclusiv baze militare și ucide soldați pentru a acapara munițiile.

Analizând motivarea Deciziei nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025, constată că aceasta nu conține niciun contraargument referitor la riscul invocat de solicitant, care are legătură directă cu activitatea grupării ,,Boko Haram". Practic, acest risc nou nici măcar nu a fost menționat în cuprinsul deciziei, iar motivarea nu oferă explicații sau argumente referitoare la acesta. O asemenea abordare denotă faptul că DAA din cadrul IGM a recurs la o justificare simplificată, limitându-se la a susține că cererea anterioară a fost deja examinată, aspect considerat suficient pentru a refuza accesul la o nouă procedură de azil.

Reiterează că, potrivit Legii privind azilul în Republica Moldova, autoritățile competente au obligația de a asigura accesul la procedura de azil oricărui străin aflat pe teritoriul țării sau la frontiera de stat, din momentul manifestării voinței acestuia, exprimată verbal sau în scris, din care să rezulte intenția de a solicita protecția statului Republica Moldova.

Relatează Că, pârâtul înainte de a trata cererea de azil ca fiind repetitivă urma să țină cont și de faptul că refugiații pot să se refugieze din țara lor de origine într-o altă țară inclusiv prin metode ilegale pentru a evita riscurile existente în țara lor de origine.

Specifică că, în cadrul interviului s-a relatat că în luna august 2024, în timp ce reclamantul se afla în stradă, în satul natal ***** împreună cu tatăl său, fratele și alte persoane din sat, la un moment lângă ei a stopat un autocar cu persoane marinare, care au început a împușca la întâmplare în direcția lor, ucigând 7-8 persoane printre care și pe fratele său. De la fața locului a fugit în or. Lagos, iar tatăl său într-o direcție necunoscută, a cărui loc de aflare nu-l cunoaște nici până în ziua de azi. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova a declarat că în Nigeria nu dorește să se întoarcă, deoarece viața sa ar fi în pericol de către Gruparea ,,Boko Haram" și dorește să rămână în Republica Moldova pentru a începe o viață nouă. Însă aceste noi riscuri nu au fost examinate de către DAA a IGM deloc.

La fel indică că, fiecare cerere de azil nouă, obligatoriu urma a fi examinată individual, separat și complex prin analiza individuală a riscurilor invocate de solicitant, ce la caz nu a fost efectuat de către pârât. Pârâtul nu a individualizat circumstanțele și nu a efectuat o verificare minuțioasă a tuturor riscurilor reale la reîntoarcerea reclamantului în Nigeria în ceea ce ține de riscurile legate de ,,Boko Haram".

Reiterează că pârâtul urma să examineze cererea complex și obiectiv, dar a fost tratată ca una repetitive și examinată în procedură urgentă, prin ce au fost încălcate principiile și rigorile referitor la examinarea unei cereri de azil, alin. (1) art.17 din Legea privind azilul.

Astfel la emiterea deciziei DAA a IGM s-a bazat pe informația din prima cerere de azil în lipsa examinării tuturor riscurilor, lipsind atât cercetarea aspectelor relevante cererii de azil cât și

a evenimentelor care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, fapt menționat în prevederile art.42, 48 al Legii privind azilul.

Menționează că faptul indicat în decizie că în momentul părăsirii teritoriului Nigeriei nu existau riscuri, este un argument vag și lipsit de temeinicie, deoarece situația descrisă a fost cu totul alta decât cea notată la rubrica „Declarațiile solicitantului de azil".

Specifică că, prima cererea de azil a fost depusă personal de reclamant la punctul de trecere a frontierei, în timp ce se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

Consideră că, în cazul returnării în țara de origine, există riscul ca reclamantul să fie supus maltratărilor și torturii sau chiar riscul de a fi ucis de gruparea Boko Haram.

Astfel, concluzionează că Direcția Azil și Apatridie nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii de azil în vederea oferirii unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art.16 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18.12.2008.

Constată că, pentru admiterea unei cereri de azil, este necesară realizarea unei evaluări individuale a situației solicitantului, în cadrul căreia acesta trebuie să demonstreze existența unor temeri justificate de persecuție. Totodată, urmează a fi stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că solicitantul a fost supus și decizia acestuia de a părăsi țara de origine. În acest sens, analiza trebuie să țină cont de motivele invocate pentru solicitarea unei forme de protecție, de faptele relevante privind situația din țara de origine, de declarațiile și documentele prezentate de solicitant, precum și de informațiile referitoare la faptul dacă acesta a fost supus persecuției sau dacă există riscul real de a fi persecutat ori de a fi expus unor vătămări grave la întoarcerea în țara de origine. În lipsa stabilirii unei asemenea legături, devine dificil de apreciat că solicitantul are nevoie de protecția unui alt stat.

Din analiza motivării deciziei de respingere a accesului la o nouă procedură de azil rezultă că Direcția Azil și Apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nu a efectuat o examinare detaliată și minuțioasă a noii cereri depuse de solicitantul de azil, privind acordarea unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

În drept, partea reclamantă își întemeiază pretențiile pe prevederile art. 17 alin. (1), art. 42, art. 48, art. 51 alin. (1) lit. a)–b) și art. 78–80/1 din Legea privind azilul; art. 5, 6, 7, 10, 17, 20, 21 și 36 din Codul administrativ; Rezoluția (77)31 privind protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1977; art. 6 alin. (1) lit. a)–c) și art. 56 lit. a)–f) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova; art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă; Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților; precum și pe prevederile art. 166–168 din Codul de procedură civilă.

Astfel, solicită partea reclamantă:

1. Anularea deciziei Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025 privind respingerea accesului la o nouă procedură de azil lui *****.
2. Obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație să acorde acces la o nouă procedură de azil și să examineze cererea de azil depusă de ***** și să-i elibereze documentul constatator al statului de solicitant de azil.

Obiecțiile pârâtului:

La 12.01.2026, reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.30-33)

În susținerea poziției sale a invocat că, în cadrul primei cereri de azil depuse la 02.10.2024 și în urma interviului realizat, solicitantul a declarat că, în luna august 2024, în timp ce se afla în stradă, în satul său natal *****, împreună cu tatăl, fratele și alte persoane din localitate, la un moment dat s-a apropiat un autocar din care au coborât persoane înarmate. Acestea au început să tragă la întâmplare în direcția lor, ucigând aproximativ 7–8 persoane, printre care și fratele solicitantului. În acele circumstanțe, el și tatăl său au fugit de la locul incidentului, solicitantul deplasându-se în orașul Lagos, iar tatăl său într-o direcție necunoscută, locul aflării acestuia nefiind cunoscut nici în prezent.

Ulterior, în timp ce se ascundea în orașul Lagos, solicitantul a fost informat de către niște prieteni că este căutat de persoane din grupul care ar fi comis atacul. În aceste condiții, prin intermediul unor cunoscuți, a găsit o persoană care, contra sumei de 2000 de euro, l-a ajutat să obțină o viză pentru Republica Moldova, sub pretextul participării la o competiție de armwrestling. Ajungând în Republica Moldova, solicitantul nu a participat la nicio competiție sportivă. Acesta a încercat să depună o cerere de azil, însă nu a reușit, motiv pentru care, prin intermediul unui conațional, a obținut un pașaport fals, aparținând unui pretins cetățean al Spaniei, cu ajutorul căruia a încercat să părăsească Republica Moldova în direcția Uniunii Europene. Totuși, la frontiera de stat, pe direcția de ieșire, s-a constatat că documentul era fals, iar solicitantul a fost reținut pentru 72 de ore.

Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, solicitantul a declarat că nu dorește să se întoarcă în Nigeria, deoarece consideră că viața sa ar fi în pericol și că dorește să rămână în Republica Moldova pentru a începe o viață nouă.

În urma analizei motivelor invocate de solicitantul de azil, în privința lui ***** a fost emisă Decizia nr. 7864/24/DAA din 17.12.2024 privind respingerea cererii de azil.

Menționează că această decizie a fost contestată în instanța de fond, fiind pronunțată Hotărârea din 07.02.2025 privind admiterea parțială a acțiunii depuse de către solicitant, fiind obligat Inspectoratul General pentru Migrație să supună reexaminării cererea de azil depusă de către solicitant, hotărâre menținută și prin decizia Curții de Apel Centru din 01.04.2025.

Indică faptul că, în urma reexaminării suplimentare a cererii de azil înaintate de ***** și a desfășurării unor interviuri adiționale cu solicitantul, acesta a reiterat aceleași motive pentru care solicită azil, menționând că viața sa se află în pericol. În declarațiile sale, solicitantul a invocat faptul că fratele său a fost ucis și că se teme că persoanele care au comis acel act ar putea să îl caute și pe el. De asemenea, acesta a menționat că dorește să înceapă o viață nouă.

În urma analizei motivelor invocate de solicitantul de azil, în privința dlui ***** a fost emisă Decizia nr. 1227/25/DAA din 20.05.2025 privind respingerea cererii de azil. Această decizie a fost contestată în instanța de fond, iar prin Hotărârea din 27.06.2025 aceasta a fost menținută. Ulterior, prin Decizia Curții de Apel Centru din 21.08.2025, hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă.

La data de 23.10.2025, străinul s-a adresat Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație cu o nouă cerere de azil, invocând drept motiv temerea de a reveni în țara de origine, întrucât riscă să fie ucis de membrii grupării „Boko Haram”. Potrivit declarațiilor sale, această grupare comite omucideri în rândul creștinilor și al preoților și desfășoară acte de violență sistematică împotriva comunității creștine din Nigeria. Totodată, solicitantul a menționat

că membrii grupării răpesc persoane, iar autoritățile statului nu întreprind măsuri eficiente pentru combaterea acesteia. În aceste condiții, el a declarat că nu se simte în siguranță în țara sa de origine, întrucât populația locală este lăsată fără protecție, iar gruparea atacă inclusiv baze militare și ucide soldați pentru a acapara muniții.

Notează că potrivit art.78 alin. (2) lit. a) - solicitantul de azil trebuie să invoce circumstanțe noi, pe care nu le-a putut invocat în prima sa cerere.

Menționează că, în cadrul celei de-a doua cereri de azil, solicitantul a invocat temerea de a se întoarce în țara sa de origine din cauza prezenței grupării teroriste Boko Haram. Subliniază că gruparea Boko Haram este activă în Nigeria încă din anul 2002, iar în momentul depunerii primei cereri de azil, această grupare deja exista în Nigeria. Astfel, în eventualitatea în care solicitantul ar fi avut motive reale și imediate de teamă, aceste temeri ar fi trebuit să fie reflectate și în prima sa cerere de azil.

Totodată, indică că temerea invocată nu pare să fie una proporțională cu realitatea, având în vedere că solicitantul a părăsit Nigeria în anul 2024, iar gruparea Boko Haram este activă în Nigeria de aproape două decenii. Această diferență temporală ridică unele îndoieli cu privire la existența unei amenințări imediate la adresa solicitantului.

Mai mult relevă că, nu au fost prezentate dovezi clare sau acte care să ateste persecutarea directă a solicitantului sau care să susțină o temere reală și personală, așa cum este cerut de reglementările internaționale în materie de azil. În acest context, temerea invocată de solicitant pare a fi mai degrabă generalizată și nu poate fi considerată suficient de specifică și personală.

În ceea ce privește comportamentul solicitantului, menționează că acesta a fost depistat cu un pașaport fals în momentul în care încerca să părăsească Republica Moldova. Deși acest aspect poate ridica întrebări legate de intențiile solicitantului.

Specifică că, reclamantul a declarat, că nu poate reveni în țara de origine (Nigeria), invocând existența unei grupări teroriste - Boko Haram. Cu toate acestea, în dosar nu au fost prezentate probe relevante sau concludente care să confirme că persoana în cauză este direct vizată de acțiunile acestei grupări sau că ar fi suferit ori ar risca să sufere acte de persecuție personalizată.

Notează că activitatea grupării Boko Haram se desfășoară cu preponderență în nordul Nigeriei, în timp ce petentul ar avea posibilitatea reală de a se refugia într-o altă regiune a țării, unde nu există un risc serios de persecuție. Astfel, în conformitate cu principiul refugiului intern, nu se poate susține că acesta nu ar beneficia de protecție din partea statului nigerian sau că nu ar putea locui în siguranță în alte regiuni ale țării.

Totodată, în cadrul interviului desfășurat la data de 02.10.2024, străinul a declarat că nu a preîntâmpinat personal careva probleme cu autoritățile din Nigeria, specificând că nu a fost persecutat în țara de origine.

În cadrul interviului din 02.10.2024, străinul a menționat că alte motive cu privire la solicitare azilului în Republica Moldova nu are.

În acest context, face referire la DIRECTIVA 2011/95/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, care potrivit art. 10, prevede

că,

atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

Indică că, potrivit art. 78 alin. (2) lit. b) - trebuie să survină schimbări ce pun în pericol viața și libertatea solicitantului în țara sa de origine. În urma analizei surselor de informații publice si anume rapoartele internaționale s-a apreciat că în prezent pe teritoriul Nigeriei nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale.

De asemenea, concluzionează că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Nigeria în mod forțat. Astfel, apreciază faptul că situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine. Totodată, luând în considerare informațiile disponibile privind situația din țara de origine a solicitantului de azil, reține că nu au fost identificate date care să indice existența unor schimbări semnificative ale situației din țară, de natură să pună în pericol viața sau libertatea persoanei în cauză. De asemenea, potrivit evaluării efectuate, nu au fost identificate rapoarte care să ateste existența unor încălcări grave ale drepturilor omului care să afecteze în mod direct situația solicitantului.

În ședința de judecată:

Reclamantul, *****, precum și avocatul acestuia, Alexandru Cebanaș, au susținut integral argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea pretențiilor.

Reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, Igor Arhirii, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este **admisibilă** și pasibilă de a fi **respinsă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În condițiile cauzei deduse judecății, decizia nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025 privind respingerea accesului la o nouă procedură de azil, emisă de către Inspectorat General pentru Migrație, constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru reclamant, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 191 alin.(1) Cod administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Așadar, în temeiul art. 191 alin.(1) Cod administrativ controlul de legalitate a actelor emise de Inspectorat General pentru Migrație este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ. Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Cu referire la condiția de respectare a procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Potrivit art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

Așa cum rezultă din actele cauzei, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată la data de 05.12.2025, iar decizia nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025, emisă de către Inspectorat General pentru Migrație, i-a fost adusă la cunoștință reclamantului la 0.11.2025 (f.d. 1 din dosar administrativ), fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către acesta.

Prin urmare, instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintate, nu se regăsesc. Așadar, acțiunea este **admisibilă** și pe cale de consecință se va purcede la examinarea fondului acesteia.

Cu privire la temeinicia acțiunii în contenciosul administrativ:

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform acestui cod.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

Suportul probator al cauzei atestă că, *****, născut la data de *****, în orașul *****, Nigeria, cetățean al Republicii Federale Nigeria, de naționalitate nigeriană și de religie creștină.

La data de 02.10.2024, ***** s-a adresat cu cerere de azil către Biroul de Migrație și Azil (actualmente Inspectoratul General pentru Migrație).

La data de 17.12.2024, în privința lui ***** a fost emisă Decizia nr. 7864/24/DAA privind respingerea cererii de azil.

Decizia din 17.12.2024 a fost contestată în instanța de fond, fiind pronunțată Hotărârea din 07.02.2025, prin care s-a dispus admiterea parțială a acțiunii depuse de către solicitant, fiind obligat Inspectoratul General pentru Migrație să supună reexaminării cererea de azil depusă de către solicitant (menținută și prin decizia Curții de Apel Centru din 01.04.2025).

În urma reexaminării suplimentare a cererii de azil înaintate de ***** și a desfășurării unor interviuri adiționale cu solicitantul, a fost emisă Decizia nr. 1227/25/DAA din 20.05.2025 privind respingerea cererii de azil (decizia a fost contestată în instanța de fond, iar prin Hotărârea din 27.06.2025 aceasta a fost menținută. Ulterior, prin Decizia Curții de Apel Centru din 21.08.2025, hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă).

La data de 23.10.2025, reclamantul s-a adresat Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație cu o nouă cerere de azil. (f.d. 10-11 din dosar administrativ)

Prin decizia nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025 a Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, s-a respins accesul la o nouă procedură de azil lui *****, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 5 alin. (2) și art. 80 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d.2 din dosar administrativ)

Prin comunicarea din 05.11.2025, cet. ***** i-a fost adus la cunoștință, contra semnătură,

referitor la respingerea cererii privind accesul la o nouă procedură de azil prin Decizia nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025. (f.d.1 din dosar administrativ)

Nefiind de acord cu Decizia menționată, la 25.10.2023 reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d.6-15)

Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii: a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, ori confirmare a dreptului de aflare pe teritoriul Republicii Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; c) prezintă documente care justifică scopul intrării, precum și dovada unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinere pe perioada şederii, cît şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea; d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit; e) nu sînt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55; f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică; g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Art. 3 din Legea nr. 270 din 18.12.2008, privind azilul în Republica Moldova, definește noțiunea de *azil* – instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

Potrivit art. 16 din Legea nr. 270/2008, privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Conform art. 17 alin. (1) al Legii 270/2008, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Potrivit art. 19 al Legii 270/2008, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Conform art. 42 alin. alin. (1) și (2) din Legea privind azilul în Republica Moldova, la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare

de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere. La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Conform art. 43 din Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv și imparțial de către un personal calificat, care cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul. (2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale. (3) Motivele de acordare a unei forme de protecție, în condițiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiției de refugiat și aflării în una din situațiile pentru care se acordă protecție umanitară. (3) Cererile de acordare a protecției temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.

Conform art. 44 din Legea privind azilul în Republica Moldova, atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sânt considerate coerente și plauzibile și nu sânt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Conform art. 45 din Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie: a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sânt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit. a). (2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin. (1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sânt discriminatorii sau care sânt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17; f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor. (3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat

internațional sau intern.

Conform art. 48 din Legea privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuție sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acțiuni exercitate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

În conformitate cu prevederile art.51 alin.(1) al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) Cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce :

a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat;

b) se află pe teritoriul Republicii Moldova;

c) în ţara de origine a străinului cu drept de şedere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecţie.

Potrivit art.55 alin.(1), (3) - (9), (16), (17) al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, înainte de emiterea unei decizii privind cererea de azil, solicitantului de azil i se dă posibilitatea de a susţine un interviu cu privire la cererea sa. Interviul este efectuat cît mai curînd posibil, dar nu mai tîrziu de 21 de zile de la data depunerii cererii. Interviul are loc în condiţii de confidenţialitate. Interviul este efectuat de către un consilier de decizie care este obligat: a) să asigure organizarea şi buna desfăşurare a intervievării; b) să verifice faptele expuse de solicitantul de azil; c) să ia în considerare, pe cît este posibil, situaţia personală sau generală în care se înscrie cererea de azil, inclusiv originea sau vulnerabilitatea solicitantului; d) să pună la dispoziţia solicitantului de azil un interpret care să asigure o comunicare adecvată între solicitant şi consilier. Solicitantul de azil poate solicita efectuarea interviului cu consilierul de decizie de acelaşi sex, cu excepţia cazului cînd există raţiuni pentru a considera că această solicitare se bazează pe motive care nu au legătură cu dificultăţile din partea solicitantului de a prezenta toate motivele cererii sale de azil. Interviul se va desfăşura în limba pe care solicitantul o alege. Acolo unde se presupune în mod rezonabil că solicitantul înţelege o altă limbă, interviul se poate desfăşura în limba respectivă. Preventiv, consilierul de decizie trebuie să se convingă de faptul că limba în care urmează să se desfăşoare interviul îi este suficient de accesibilă. Solicitantul de azil poate fi intervievat în prezenţa unui avocat. La intervievare au dreptul să asiste reprezentanţii ÎCNUR şi ai organizaţiilor neguvernamentale, cu acordul solicitantului. Pe parcursul interviului, solicitantul trebuie să răspundă personal la întrebările care îi sînt adresate. Interviul este consemnat în scris într-o notă de interviu şi urmează să fie clarificate aspectele necesare analizei cererii de azil. Nota de interviu va cuprinde în mod obligatoriu: datele de identificare a solicitantului de azil, numele consilierului de decizie care efectuează interviul, numele interpretului, datele altor participanţi la interviu, limba în care se desfăşoară interviul, declaraţiile solicitantului referitoare la motivele de azil, precum şi orice altă informaţie care să ducă la soluţionarea cererii de azil. La finalul interviului, consilierul de decizie aduce la cunoştinţă solicitantului de azil conţinutul notei de interviu. Nota este semnată de către consilierul de decizie, solicitantul de azil, interpret şi, după caz, de alţi participanţi la interviu. Solicitantul are dreptul să ia cunoştinţă, la solicitare, de înregistrarea audio sau audiovideo a interviului său după comunicarea deciziei privind respingerea cererii de azil.

Conform art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea de

azil este considerată evident nefondată dacă: a) solicitantul a făcut declaraţii incoerente, contradictorii, puţin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmaţia sa că a fost supus unor persecuţii; b) solicitantul a depus o cerere nouă în care nu invocă noi elemente relevante cu privire la situaţia sa personală ori la situaţia din ţara sa de origine; c) solicitantul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în mod ilegal ori şi-a prelungit ilegal şederea şi, fără un motiv valabil, nu s-a prezentat la autorităţi şi/sau nu a depus cerere de azil cît mai curînd posibil, avînd în vedere circumstanţele intrării sale în teritoriu.

Potrivit art.78 alin. (1)-(2) din Legea nr. 270 din 18.12.2008, privind azilul în Republica Moldova, o nouă cerere de azil se depune în cazul existenţei unei decizii irevocabile privind cererea anterioară sau a unei dispoziţii privind încetarea examinării cererii de azil. Noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sînt îndeplinite, alternativ, următoarele condiţii: a) au apărut circumstanţe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voinţa sa, cu condiţia ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acţiuni provocate în scopul obţinerii unei forme de protecţie. Solicitantul este obligat să facă dovada existenţei noilor motive invocate şi a imposibilităţii prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri; b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în ţara de origine, care pun în pericol viaţa sau libertatea solicitantului de azil.

Astfel instanța de judecată conchide că, noua cerere de azil poate fi admisă, dacă solicitantul de azil, a invocat circumstanțe noi și a demonstrat faptul imposibilității prezentării lor până la data depunerii unei noi cereri.

Instanța constată că temerea invocată de reclamant privind activitatea grupării Boko Haram nu constituie o circumstanță nouă în sensul legii, or o asemenea circumstanță a fost pusă în dicuției inclusiv în litigiile anterioare dintre reclamant și IGM. Prin urmare, în cazul în care reclamantul ar fi avut temeri reale și imediate generate de această grupare, în partea ce ține de religie, acestea ar fi trebuit să fie invocate încă din prima procedură de azil.

Mai mult, instanța reține că reclamantul nu a prezentat probe sau informații concludente care să demonstreze că ar fi fost persecutat în mod direct de această grupare sau că ar exista o amenințare reală și individualizată la adresa sa, pe criteriul invocat. Temerea invocată are un caracter general și nu demonstrează existența unei persecuții personale, așa cum cer standardele internaționale în materie de protecție internațională.

Instanța atestă că, în cadrul interviului din 02.10.2024, reclamantul a declarat că nu a avut probleme cu autoritățile din Nigeria și că nu a fost persecutat în țara de origine, menționând totodată că nu are alte motive pentru solicitarea azilului în Republica Moldova. Totodată, instanța reține și argumentul reprezentantului pârâtului, că activitatea grupării Boko Haram se manifestă preponderent în regiunile din nordul Nigeriei, iar reclamantul nu a prezentat argumente sau probe care să demonstreze că nu ar putea beneficia de protecție sau de condiții de siguranță într-o altă regiune a țării. În acest context, instanța ia în considerare principiul refugiului intern, potrivit căruia acordarea protecției internaționale nu se justifică atunci când solicitantul are posibilitatea reală de a se stabili în siguranță într-o altă parte a statului său de origine. În speță, nu s-a demonstrat că reclamantul ar fi lipsit de posibilitatea de a locui într-o altă zonă a Nigeriei, în afara regiunilor afectate de activitatea grupării invocate.

Totodată, instanța ia în considerare faptul că reclamantul a încercat să părăsească Republica Moldova utilizând un document de călătorie fals, circumstanță care ridică dubii cu privire la veridicitatea intenției sale de a solicita protecție internațională.

Astfel, instanța de judecată consideră că, cererea repetată de azil depusă de reclamant, este

evident nefondată, or, potrivit art. 63 alin.(2) li. a) și b) din Legea nr. 270 din 18.12.2008, privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă: a) solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții; b) solicitantul a depus o cerere nouă în care nu invocă noi elemente relevante cu privire la situația sa personală ori la situația din țara sa de origine.

Prin urmare, instanța constată că autoritatea administrativă competentă a examinat cererea reclamantului în conformitate cu prevederile legale aplicabile, a analizat declarațiile acestuia și informațiile disponibile privind situația din țara de origine și a motivat în mod corespunzător decizia adoptată.

În concluzie, instanța reține că reclamantul nu a demonstrat existența unor circumstanțe noi relevante, a unei temeri individualizate și bine întemeiate de persecuție sau a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave în cazul revenirii în țara de origine. În lipsa unor astfel de elemente, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de legislația în vigoare pentru acordarea accesului la o nouă procedură de azil.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele expuse și de cadrul legal aplicabil, instanța de judecată nu identifică temeiuri pentru admiterea acțiunii reclamantului privind anularea deciziei nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025 emisă de Inspectoratul General pentru Migrație și nici pentru obligarea autorității administrative de a emite un act administrativ individual favorabil privind acordarea accesului la o nouă procedură de azil.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea decizie nr. 2565/25/DAA din 31.10.2025 emisă de Inspectoratul General pentru Migrație și obligarea pârâtului să emită actul administrativ individual favorabil privind accesul la o nouă procedură de azil.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**